

Sygn. akt: I C 188/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2019 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

1. Zasada od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda W. M. kwotę 400,00 złotych (czteryście złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08.02.2017r. do dnia zapłaty oraz kwotę 137,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt I C 188/19

UZASADNIENIE

Powód W. M. wniósł przeciwko (...) S.A. pozew o zapłatę kwoty 400,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lutego 2017 r. do dnia zapłaty. Podał, iż żądana kwota stanowi częściowe odszkodowanie za szkodę doznaną wskutek wypadku w dniu 17.04.2015 r. Roszczenie wywodził z umowy ubezpieczenia AC, której przedmiotem był pojazd marki M. (...).

(pozew – k. 22-28)

Nakazem zapłaty z dnia 8 grudnia 2018 r. wydanym w sprawie I Nc 1073/18 Sąd Rejonowy w Giżycku uwzględnił powództwo w całości. (k. 30)

Pozwane (...) S.A. z siedzibą w S. we wniesionym sprzeciwie domagało się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego twierdził, że roszczenie wynikające ze zdarzenia z dnia 17.04.2015 r. zostało zaspokojone w całości. Podnosił także, iż powód nie przedłożył żadnych faktur dokumentujących naprawę pojazdu, a więc nie wypełnił warunków umowy ubezpieczenia, wobec czego szkoda została rozliczona kosztorysowo.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 73-75a)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód W. M. jest właścicielem samochodu osobowego marki M. (...), numer rejestracyjny (...). Pojazd posiadał dobrowolne ubezpieczenie AC w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w S. w okresie od 05.10.2010 r. do 04.10.2015 r.

(**dowód** : polisa nr (...) – k. 6, aneks do umowy – k. 7, ogólne warunki ubezpieczenia – k. 8-15)

W dniu 17.04.2015 r. powód wraz z żoną A. M. uczestniczył w kolizji drogowej, na skutek której uszkodzeniu uległ zderzak przedni wraz z zestawem mocowań, reflektor lewy, błotnik przedni lewy wraz z zestawem mocowań, wykładzina wnętrza koła przedniego lewego, poprzeczka przednia górna, zestaw kabli oświetlenia. Stwierdzono także, iż po zdarzeniu nie działała nawigacja. Koszt naprawy pojazdu przy przyjęciu cen rynkowych części zamiennych nowych oryginalnych, pracochłonności czynności naprawczych oraz stawek stosowanych w serwisach z audytem technologicznym (bez wymiany czujnika parkowania, sterownika parktronic i elementu obsługi nawigacji) wynosi w wariantach serwisowym 9.091,36 zł brutto, zaś w wariantach kosztorysowym 4.036,82 zł netto.

(**dowód** : zeznania świadków: M. K. – k. 81, A. M. – k. 81; z akt sprawy I C 1194/17: fotografie – k. 16, opinia biegłego M. P. – k. 68-95, opinia uzupełniająca – k. 112-130)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi. W piśmie z dnia 07.02.2017 r. pozwany w oparciu o kosztorys naprawy pojazdu przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie za poniesioną szkodę w wysokości 2.739,16 zł.

(**dowód** : pismo z 07.02.2017 r. – k. 16, akta szkody – k. 17)

Prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 24 maja 2017 r. wydanym w sprawie I C 458/17 tut. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 501 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08.03.2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(okoliczność bezsporna)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 4 czerwca 2018 r. wydanym w sprawie I C 1194/17 tut. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 501 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. Strony nie zaskarżyły wskazanego orzeczenia.

(**dowód** : z akt sprawy I C 1194/17: opinia biegłego sądowego M. P. wyrok z 04.06.2018 r. z uzasadnieniem – k. 145, 159-161 , opinia uzupełniająca – k. 112-130)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony procesu dowodów z dokumentów, zeznań świadków M. K. i A. M. na okoliczność zakresu uszkodzeń pojazdu oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy I C 1194/17, w szczególności opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P., której przedstawił warianty naprawy uszkodzonego pojazdu w wersji serwisowej i kosztorysowej oraz przy przyjęciu różnych zakresów uszkodzeń pojazdu. Sąd miał na uwadze, iż pełnomocnik powoda wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii pisemnej biegłego sądowego sporządzonej w sprawie I C 1194/17, pozwany natomiast nie kwestionował ustalonych przez biegłego kwot naprawy pojazdu w różnych wariantach, tak w niniejszym postępowaniu, jak i w toku sprawy I C 1194/17. Wskazana opinia ma w niniejszym postępowaniu rangę dowodu z dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.) i podlegała uwzględnieniu jako część argumentacji faktycznej i prawnej przytoczonej przez strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2017 r., I UK 207/16, nr Lex 2312494). Wskazane dowody nie były kwestionowane przez strony, zatem Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Bezspornym w sprawie był fakt ubezpieczenia pojazdu w okresie zdarzenia objętego sporem na podstawie wskazanej polisy oraz związana z tym odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego. Strony pozostawały natomiast w sporze, co do sposobu ustalenia wysokości należnego odszkodowania.

Zgłoszone w sprawie roszczenie oparte zostało na art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W przypadku dobrowolnego ubezpieczenia autocasco postanowienia wiążącej strony umowy określają zasady i zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela oraz wysokość i warunki wypłaty odszkodowania. W niniejszej sprawie strony ustaliły w umowie serwisowy system rozliczania szkody związany z odstąpieniem od pomniejszenia odszkodowania o kwotę odpowiadającą wartości zużycia eksploatacyjnego części zakwalifikowanych do wymiany oraz ustaleniem rozmiaru szkody po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z pozwanym kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy (§ 19 Ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia – k. 8-15).

Sąd w niniejszej sprawie podzielił pogląd powoda, iż postanowienie umowne uzależniające przyjęcie wariantu serwisowego wyłącznie od przedstawienia rachunków, czy faktur dokumentujących naprawę auta, stanowi postanowienie niedozwolone, a tym samym zgodnie z art. 385² § 2 k.c. nie wiąże konsumenta. Za sprzeczne z zasadami uczciwości oraz dobrymi obyczajami uznać należy sytuację, w której postanowienia umowy wymuszają na konsumentce, aby dokonał naprawy pojazdu, podczas gdy fakt dokonania naprawy nie ma wpływu na wysokość szkody i doznany uszczerbek. Obowiązek naprawienia szkody powstaje bowiem z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy. Nadto postanowienia umowy rażąco naruszają prawa konsumenta także z tego względu, że brak naprawy pojazdu powoduje w istocie ograniczenie odpowiedzialności pozwanego, gdyż prowadzi do ustalania wysokości odszkodowania na niższym poziomie, co stanowi odstąpienie od zasady pełnej kompensaty szkody.

Z tego względu Sąd przyjął, iż zastosowanie winien znaleźć serwisowy wariant rozliczenia szkody zgodnie z wyborem powoda dokonany przy zawarciu umowy. Z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. sporządzonej w sprawie I C 1194/17 wynika, iż koszt naprawy pojazdu w wariantcie serwisowym wynosi 9.091,36 zł, zaś przy przyjęciu najszerszego zakresu uszkodzeń pojazdu 27.755,75 zł. Należy wskazać, iż nawet najniższy ustalony przez biegłego koszt naprawy pojazdu przy przyjęciu wariantu serwisowego przewyższa kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu przy uwzględnieniu wcześniej wypłaconego odszkodowania w łącznej kwocie 3.741,16 zł. Z uwagi zatem na powyższe okoliczności Sąd uznał roszczenie w kwocie 400 zł za zasadne w całości i zasądził tę kwotę na rzecz powoda.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu – tj. od dnia 08.02.2017 r. O powyższym orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty poniesione przez powoda składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90 zł, opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.